

Ministerstvo zemědělství České republiky

Výklad úseku vodního hospodářství

**Věc: Otázka úhrady nákladů za přezkoušení vodoměru.
[k 16 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích]**

Dotaz:

ZVK připouští dva způsoby přezkoušení vodoměru s tím, že podle § 16 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích má odběratel právo zajistit si na vlastní náklady metrologickou zkoušku vodoměru na místě jeho instalace. Jak je to tedy s úhradou nákladů spojených s výměnou a přezkoušením vodoměru?

Výklad:

Podle předmětného ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), má odběratel právo zajistit si na vlastní náklady metrologickou zkoušku vodoměru na místě instalace, a to nezávislým měřidlem, připojeným na odbočení s uzavěrem za osazeným vodoměrem na potrubí vnitřního vodovodu před jeho prvním rozdělením. Tuto zkoušku provede za přítomnosti provozovatele vodovodu na základě smlouvy s odběratelem Český metrologický institut, pokud to vnitřní vodovod umožňuje. Zjistí-li se odchylka větší, než připouští zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, vodoměr se považuje za nefunkční a při stanovení množství dodané vody se pro vypořádání případné reklamace postupuje podle § 17 odst. 4 písm. a) zákona o vodovodech a kanalizacích.

Druhý, běžněji uplatňovaný postup pro přezkoušení vodoměru, vychází z ustanovení § 17 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích, podle kterého má odběratel právo, v případě pochybností o správnosti měření nebo při zjištění závady na vodoměru, požádat o jeho přezkoušení. Toto právo však lze uplatnit nejpozději při výměně vodoměru. Zákon o vodovodech a kanalizacích v této souvislosti stanovuje provozovateli vodovodu povinnost zajistit přezkoušení vodoměru u subjektu oprávněného provádět státní metrologickou kontrolu měřidel. Na základě písemného oznámení výsledku přezkoušení vodoměru se následně postupuje podle znění § 17 odst. 4 písm. a), b), c) nebo d) zákona o vodovodech a kanalizacích.

V obou případech se jedná o stejný princip, tedy o ověření správnosti měření stanoveného měřidla, které má přímé důsledky pro stanovení množství dodané, resp. odebrané pitné vody a pro následnou fakturaci ceny za poskytnutou službu. Oba způsoby přezkoušení mají oporu v zákoně o vodovodech a kanalizacích, který žádnou z uvedených variant neupřednostňuje. S ohledem k této skutečnosti je vhodné, aby tyto možnosti byly odpovídajícím způsobem zmíněny i v reklamačním řádu. Z důvodu zabránění nežádoucí diskriminace odběratelů je potřeba předmětné znění § 16 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích vykládat tak, že „právo zajistit si metrologickou zkoušku na místě na vlastní náklady“, znamená povinnost odběratele uhradit vícenáklady nad rámec zajištění zkoušky spojené s úpravou vnitřního vodovodu v takovém rozsahu, aby taková zkouška byla proveditelná.

Je-li vodoměr nefunkční resp. na základě přezkoušení nevyhovující, postupuje se dle ustanovení § 17 odst. 4 písm. d) zákona o vodovodech a kanalizacích, a proto náklady spojené s jeho výměnou a přezkoušením hradí provozovatel resp. uživatel stanoveného měřidla (viz § 11a odst. 4 písm. b) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii).

Výklad č. 79 k zákonu o vodovodech a kanalizacích a souvisejícím právním předpisům

Pokud údaje vodoměru splňují požadavky stanovené zákonem č. 505/1990 Sb. o metrologii, hradí náklady spojené s výměnou a přezkoušením vodoměru odběratel podle § 17 odst. 4 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích. Uvedený postup je v souladu § 11a odst. 4 písm. a) zákona č. 505/1990 Sb. o metrologii, který stanoví, že náklady na přezkoušení stanoveného měřidla hradí žadatel o přezkoušení v případě, že stanovené měřidlo je shledáno při přezkoušení vyhovujícím.

V Praze dne 24. dubna 2018

Ing. Aleš Kendík
náměstek pro řízení sekce vodního hospodářství